

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Mă zoresc sfinții să vin pe pământ cuvânt, iar Eu, Domnul, ascult în cer de cei ce au ascultat de Dumnezeu pe pământ. Mă fac voie a sfinților în cer și pe pământ, căci voia lor este ca Eu să biruiesc peste pământ cu lucrarea Mea de nou Ierusalim și să le dau sfinților cununa, căci numai la sfârșitul luptei biruitoare pentru cer, numai atunci se împart cununile la cei ce biruiesc pentru ei și pentru sfinți după voia cea din cer, nu cea din om. Amin.

Mă întăresc pe cărare ca s-o supun și ca să Mă țină să ajung cu cuvântul la urechea omului. Eu pot tot ceea ce voiesc Eu, ca și omul care poate, dar puterea Mea se supune omului, și nu pot birui peste om pentru Mine dacă el nu poate să ia de la Mine și pentru Mine să poată apoi, și ca Mine să poată, căci dacă omul poate ca el, Eu nu pot mai mult peste om, iar lucrul Meu cel mult rămâne pentru cei sfinți, pentru cei supuși prin credință planului Meu cu ei, așa cum pentru Mine l-a născut Dumnezeu pe pământ pe Ioan, făclia cărării Mele spre om.

O, botezătorule al Meu! Cum, oare, să mai lucrez Eu peste om ca să înțeleagă omul ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul lui Dumnezeu și ce înseamnă omul de rând? Cum să mai fac cu omul de pe pământ? Eu am venit pe pământ cu duh dătător de viață. I-am arătat omului viața Mea, jertfa Mea înaintea Tatălui și înaintea omului și așa M-am făcut Eu învățătorul omului. Eu Însumi i-am arătat omului cum să-i fie firea și mintea și inima și mersul vieții lui pe pământ. O, nu s-a uitat omul la Mine nici atunci, nici acum. Am rămas cel din urmă și atunci, și acum, căci omul nu știe ce înseamnă Dumnezeu, că dacă ar fi știut M-ar fi cunoscut omul, dar cei ce M-au știut atunci și M-au cunoscut, aceia sunt cei care Mă cunosc și acum. M-au cunoscut cei ce s-au născut sfinți și cei ce s-au făcut sfinți la propovăduirea Mea, dar astăzi Eu proorocesc pe pământ de cincizeci de ani și nu se face nimeni sfânt sub jalnica Mea zbatere ca să-Mi fac loc lângă om și apoi în om cu facerea lui după chipul și asemănarea Mea.

O, cu cine să plâng Eu în cer pentru jalea Mea, dacă nu cu sfinții Mei, care se uită după cei din urmă, după cei așteptați de toată făptura suspinândă înaintea Mea de șapte mii de ani pentru salvarea ei, pentru locul Meu pe pământ cu omul și cu toată firea? O, ce să fac în zi de sărbătoare de sfinți, decât să plâng cu sfinții Mei, iar ei să plângă cu Mine? Dacă omul nu plânge cu Mine, Cel plâns de la el, cu cine să-Mi mai plâng Eu plânsul dacă nu cu sfinții care au plâns și pe pământ cu Mine și după Mine și pentru Mine, Cel disprețuit de om? Omul petrece în tot ce zice că-i face lui bine și nu poate cu Mine omul. O, botezătorule al Meu, plângem unul spre altul de jalea Tatălui, Care este în Noi zdrobit de la om. Plângem, ca și pe pământ plângem, și Ne întărim pentru dureri. Numai pentru dureri trebuie Noi să prindem puteri. Cum să facem, oare, cu omul ca să-și dorească raiul, locul Meu cu omul? Hai să Ne mângâiem pentru dureri și în dorul Nostru după omul cel pribeag de cer pe pământ. Hai să suspinăm adânc și să Ne audă omul, și să Ne audă. Amin, amin, amin.

– Hai, Dumnezeule Mieluț, Care Te apleci și stai numai aplecat pentru mersul Tău pe pământ. Le-ai spus cândva celor ce Te poartă cuvânt al Tău spre om, le-ai spus că numai în genunchi este de mers înaintea omului ca să poată el cumva umbla pe picioare. Dar acum durerea cea din Tine le șoptește celor ce așa merg pentru calea Ta cu omul, le șoptește lor că e de mers în coate și în genunchi, nu numai în genunchi e de mers pentru mersul omului pe picioarele lui, care nu a învățat mersul cel plăcut cu Dumnezeu și de la care vine mângâierea Ta, nădejdea Ta și a sfinților Tăi, Mieluțele îndurerat. Eu Te mângâi cu mâna mea cu care am turnat peste creștetul Tău apă botezătoare în Iordan și Îți amintesc de durerea mea cu care îi învățam pe oameni să se pocăiască și să se lase ei apoi locaș al împărăției Tale cu care ai venit

pe pământ ca s-o așezi în om. Ei însă veneau de frica mâniei cerești pentru rătăcirea vieții lor, dar nu veneau pentru pocăință. Azi tot pentru pocăința lor ai venit din cer cuvânt și semn al venirii Tale, dar oamenii rămân departe de chemarea Ta cu faptele lor, cu viața lor, și ca pui de viperă dau să fugă de mânie și nicidecum pentru pocăință și pentru viață sfântă și nouă apoi. Vine la Tine omul, și dă să Te piardă pe Tine apoi pentru viața lui, și nu vine cu pocăință omul. Puiul de viperă, după ce se naște își omoară mama, și de aceea le-am spus eu pui de viperă la cei ce nu veneau pentru pocăință și pentru viața Ta în ei apoi, și nu să dea în Tine după ce vine omul, după ce Tu îi deschizi ca să intre și ca să aibă de la Tine viață și faptă ca a Ta. O, Tu ești Dumnezeu, dar cel ce dă să vină la Tine prin chemarea Ta, uită cine ești Tu și cine este el, uită omul că este mic și că Tu ești Dumnezeu și că de milă îl chemi și îl primești pe el, și nu să se laude că Te are de Tată, ci să Te aibă dacă Te are și dacă se laudă. Cel ce se laudă așa, acela nu Te mai poate lăuda pe Tine, căci cei ce sunt ai Tăi se umilesc adânc, se tem de mărirea Ta și stau micuți sub ea și stau supuși așteptând mila Ta peste neputințele lor, peste slabele lor puteri.

O, Mieluț învățător, nu știe omul de ce Ți-am spus eu Ție Mielul lui Dumnezeu, de ce Ți-au zis proorocii Miel junghiat, așa cum și ești, căci s-au împlinit proorociile lor. Vai celui ce este mai mare și mai tare ca Tine, și nu ca Tine, Mieluț, și ferice celui ce se lasă după chipul și asemănarea Ta, mieluț scump, ca și Tine, Doamne. Dar omul este îngâmfat, săracul, și nu poate fi mieluț. Omul este nemulțumit, și nu poate fi îndurerat cel nemulțumit, căci nemulțumirea e duh hrănit de duhul semeției împotriva altuia, de duhul judecății împotriva celui învinuit de om. O, nu vrea să rămână omul cu Tine, Mieluțule blând, și e de mers în coate și în genunchi ca să-l ajutăm pe om spre umilință ca și a noastră, Doamne al celor umiliți și plini de harul Tău cel plin de viața Ta în om.

O, popor care auzi cuvântul de la Dumnezeu! Să nu vorbească Domnul singur, să nu asculte singur și să nu rămână singur. Eu nu știam cum să-L ascult mai frumos și mai adevărat când El îmi vorbea și mă învăța. Era tare umilit, ca să-Și ascundă ființa Lui de Dumnezeu al meu. Nu voia să-L cred pe El mai mare ca pe mine. Se umilea ca un Dumnezeu și mă învăța, iar eu luam din harul Lui ca un ucenic desăvârșit. N-am voit să fiu mai puțin decât El la fapta vieții mele. Eu așa L-am urmat pe Învățătorul meu, iar El era Mielul lui Dumnezeu, și am văzut aceasta abia la Iordan, căci El a fost umilit și n-a voit să Se facă prin mărirea Lui cunoscut, ci Și-a ascuns mărirea ca un Dumnezeu, iar omul nu a învățat aceasta nici măcar de la Dumnezeu, după ce a aflat de umilința Domnului.

O, Doamne blând și Mieluț supus al Tatălui și al omului! Să strig iar la oameni să se pocăiască așa cum strigam acum două mii de ani la cei ce veneau să se boteze fără duh de pocăință mai întâi? Iată, strig și le spun, ca și David le spun celor ce se simt stăpâni în locul Tău peste pământ și peste ei: «Învățați-vă să-I slujiți Domnului cu frică, și cu cutremur bucurați-vă apoi, împărați care judecați pământul. Înțelegeți și luați învățătura aceasta, ca nu cumva să nu aveți unde fugi de mânia ce va să vină și să pieriți din calea cea dreaptă care vă cheamă spre ea, când se va aprinde într-o clipă mânia Domnului. Pocăiți-vă și rodiți roade de pocăință și nu vă bizuiți pe Domnul ca pe Tatăl vostru dacă nu luați din Duhul Lui dătător de viață veșnică întru El, căci Domnul poate să-Și facă fii vrednici Lui din cei neluați în seamă de voi. Aplecați-vă și luați de la Dumnezeu, căci El este înțelepciunea vieții, o, împărați și oameni de pe pământ!». Amin.

Și acum, Mieluțule Doamne, îplinește rodul strigării mele la om. Amin, amin, amin.

– O, Eu cu sfinții plâng pentru neascultarea omului, iar cel ce știe să ia de la Dumnezeu viață, va lua și va avea și va face lucrare de nou Ierusalim înaintea Mea.

O, popor învățat de Dumnezeu și de sfinții Lui! Auzi tu ce ți-a spus ție Ioan, botezătorul Meu. El a luat mereu, mereu din Duhul Meu și a fost mereu, mereu ucenic desăvârșit ca și Învățătorul lui, iar Eu eram Învățătorul lui, așa cum sunt și al tău.

O, popor învățat și iar învățat de Dumnezeu! Am grăit cu sfinții în cer și pe pământ înaintea ta. Amin, amin, amin.

24-06/07-07-2006